

OLI - VERIUSOVIC

(domáci) SLOVA

Ročník 8 Číslo 14

Málé Kyšice, 21. března 1997

RADOSTNÉ VELIKONOCE

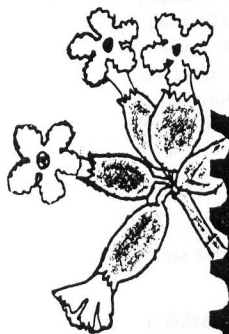
Uplynul zase půlrok a před námi jsou VELIKONOCE, svátky radosti, veselí a jara! Konečně by měla skončit zima a já, i když nepatřím k těm úplně nejstarším, sám na sobě s každým přibývajícím rokem si čím dál víc přeji, aby už to jaro tady zase bylo ..... a bylo tu co nejdéle! Máme před sebou nejradostnější svátky v roce, proto si Vám a Vaším drahým k nim dovoluji popřát jen všechno hezké, radostné a Vaším dětem především bohatou pomlázku!

Co se týká dalších nových jmenovců, které se mi podařilo zjistit: p. Františka Oliveriuse z Mladé Boleslavi a pana Josefa Oliveriuse z Března, okr. Mladá Boleslav (a jejich rodiny) tímto vítám v našem rodovém kruhu a věřím, že i jejich rodové „větve“ se nám společně, postupně, podaří naroubovat na rodový strom Oliveriusů.

HEZKÉ PROŽITÍ VELIKONOČNÍCH SVÁTKŮ „1997“

z Malých Kyšic všem Oliveriusům a všem čtenářům tohoto listu přeje

Miroslav Oliverius
s rodinou

Příhody s příjmením OLIVERIUS:

„ ..... Ř Í M A N !“

Začátkem měsíce září tohoto roku tomu bude deset let, co jsem jako posluchač pátého ročníku dálkového studia skládal závěrečné státní zkoušky na právnické fakultě UK v Praze. Čtyřčlenná komise - co jméno, to pojem čs. právní vědy - mě nechala na potítku zpracovat několik poznámek k vylosovaným tématickým okruhům a ..... já , celý trémou rozklepaný, jsem najednou podával svůj studijní index nejvýznamnějšímu z nich: předsedovi zkušební komise. Byl z katedry občanského práva - starý, vážený, tři tituly před jménem a snad dva za jménem - prostě kapacita. Podíval se do indexu, podíval se na mne a ztichlou zkušební místností se rozlehlo:

„Oliverius! Vy jste Říman!“

Byl jsem tak překvapen, že jsem se zmožil jen na zápornou odpověď, ale předseda komise dále rozváděl svůj výrok:

„Oliverius ..... -ius ..... Vy musíte mít určité římské předky!“

Skromně jsem oponoval, že jsem vyrostl z Pavla Myslivce, který byl ve druhé polovině XVII. století skutečně myslivcem ve službách cisterciáckého kláštera v Plasích. Má odpověď však nadchla předsedajícího a na místo, abych se začal zabývat tehdy platným právem, tento zapochyboval a pichlavě se otázel:

„A jak to tak můžete vědět?“

„Několik let jsem zpracovával rodokmen, ... genealogie se stala mým koníčkem.“, zněla moje, tak trochu bázlíivá, odpověď.

„Zajímavé, velmi zajímavé!“ prohlásil opětovně předseda a dodal: „A co to -ius?“

Vyslovil jsem svůj názor, že bych nerad zdržoval zde přítomné členy zkušební komise, ale její předseda byl tak nadšen, a snad i zvědav, že autoritativně ze své funkce přesvědčil zbylé své tři kolegy, že i je to začalo najednou zajímat.

Asi v pěti minutách jsem shrnul historický vývoj našeho příjmení. Když jsem skončil, tážající mi poděkoval za vysvětlení a vyzval mě, abych přešel k vlastním státnicím: tehdy se zkoušel Marxismus, správní právo, trestní právo a poslední otázky byly z „jeho“ občanského práva. Jak já jsem toho „Občana“ pletl! Závazky, vlastnictví, druhy smluv, lhůty! Najednou mi všechno bylo cizí, neznámé. Prostě „okno jako blbec“! Skončil jsem a byl jsem si vědom, smířil jsem se s tím, že státnici z „Občana“ jsem v ten den nesložil.

Čekal jsem na chodbě studené právnické fakulty. Komise zkoušela ještě dva mé spolužáky a potom se o nás všech radila, až konečně vynesla verdikt!

Už tomu, jak jsem uvedl, bude brzy deset let, ale já při vzpomínce na své státnice stále slyším předsedu zkušební komise:

„Oliverius! Vy jste Říman!“, a zároveň i: „Oliverius, státní zkoušku z občanského práva složil s prospěchem dobrým!“

Domnívám se, že předseda komise asi moc mé teorie o tom, co je to prekluze, o rozdělení smluv nevnímal. Při mém „vystoupení“ asi znova a znova zvažoval, zda opravdu nejsem Říman, protože jinak by mi tu trojku ani dát nemohl! Pokud vím, tak dnes nežije, proto se ho už nejde zeptat, zda by ho také zajímalo mé příjmení, kdybych se jmenoval Hubálek, Hubáček nebo dokonce Myslivec? „Říman Oliverius“ určitě - v můj prospěch - udělal tenkrát své!

Miroslav Oliverius, Malé Kyšice

OLIVERIUSOVÉ VE ZNAMENÍ SPORTU

V poslední době se naše příjmení často objevuje na stránkách sportovního tisku, a to v případě, že náš jmenovec OLIVERIUS při utkáních ledního hokeje pukem rozvlí v barvách Ústí nad Labem soupeřovu branku. Na Ústecku Oliveriusové žijí, i když s nimi nejsme v přímém kontaktu, proto nemůžeme uvést celé jméno tohoto úspěšného střelce. (Snad se nám i tento „hokejový útočník“ ozve!)

Lednímu hokeji - a to více než amatérsky, spíše recesně - propadl i náš táta (Miroslav Oliverius), který však góly nedává, ale naopak, jako brankář, je dostává. Jak jsem se dočetl z interního tisku OkÚ Kladno, v posledním odehraném hokejovém utkání dne 6. března 1997 dostal požehnanou nadílku ke svému svátku. Zlí jazykové tvrdí, že poté, co potřinácté vyndával puk ze své svatyně pravil: „Hokejová branka a mladá holka, to už nejsou hobby pro mne!“

Dobré jméno „černého Kladna“ na sportovním poli zachraňuje Ing. Jiří OLIVERIUS, člen kladenského vodáckého oddílu. Měsíčník FORBÍNA, vycházející v okrese Kladno, ve svém únorovém čísle přinesl zajímavý článek o tom, kterak právě kladenští vodáci zdolávali Mont Blanc. Zní to nesmyslně, i prvníáček ví, že přes Mont Blanc žádný potok, natož řeka, neteče. Kladeňáci však ve Francii sjížděli nejen řeky Vorderrhein, Dirance a Iser, ale v kouzelném údolí poblíž vesnice Le Caset rozbali na čtyři dny svůj kemp a dvanáct z nich se rozhodlo vystoupit na vrchol tohoto alpského velikána.

Pro nepřízeň počasí, ale i pro nedostatečnou horolezeckou výstroj, se museli svého úmyslu 400 metrů před konečným cílem vzdát. Přestože dosáhli „jen“ výšky 4 362 m n.m. je jejich - i když nedokončený - podnik úspěchem. A nás může těšit, že mezi těmi dvanácti nadšenci nechyběl náš jmenovec: vzpomínaný Ing. Jiří OLIVERIUS z Kladna.

Poznámka: HESLO „OLIVERIUSOVIC JEDENÁCTKA“

Milí jmenovci, toto byly jen náhodné ukázky „ze sportovního života“ několika málo z nás. Neoficiálně víme, že ještě nedávno závodně za merunou se po fotbalových hřištích proháněl Jiří Oliverius z Kozojed, že Veronika, tehdy ještě Oliveriusová, svým fleretem dosahovala významných úspěchů v šermu ..... atd. Budeme rádi, když nám o svých sportovních aktivitách, radostech i strastech napíšete. Rádi Vaše řádky zveřejníme v OLI-SLOVECH. (Za red. radu: Vojtěch Oliverius, M. Kyšice)

*****

KE ZKVALITNĚNÍ OBSAHU TOHOTO LISTU si Vás dovoluji požádat o zaslání příspěvků, které by pojednávaly jak o Vás, tak o Vašich předcích, o nositelích příjmení OLIVERIUS. Vzpomeňme společně všechny ty, kteří dnes už s námi nejsou, jakož - pro příští generace - pochlubme se i tím, čeho v jednotlivých místech republiky i v zahraničí Oliveriusové dosahují. Zároveň děkuji za fin. příspěvky, které jste mi na vydávání OLI-SLOV v uplynulém pololetí zaslali. Miroslav Oliverius, Malé Kyšice

POSLEDNÍ ROZLOUČENÍ

Oznamujeme smutnou zprávu, že ve středu dne 25. prosince 1996 po kratší nemoci ve věku 95 let zemřela pani

ANTONIE ŽIKEŠOVÁ, roz. OLIVERIUSOVÁ.

Poslední rozloučení se zesnulou se konalo v sobotu dne 4. ledna 1997 v kostele sv. Jakuba v Drahoňově Újezdě (okr. Rokycany) a její pozůstatky následně byly uloženy do rodinného hrobu k věčnému odpočinku na zdejších hřbitově.

Pani Antonie Viktorie se narodila 23.12. 1901 v Třebnušce jako dcera z osmi dětí Antonína Oliveriuse (1859-1945), strojníka a dilevedoucího v Terešově v Oliveriusovic továrně na výrobu zemědělských strojů, a Anny, roz. Tesařové z Biskoupek. Provdána byla za Josefa Žikeše (1901-1969) z Biskoupek.

ČEST JEJÍ PAMÁTCE!

Ing. Jaroslav Šála, Lhotka

BLAHOPŘEJEME KE „KULATINÁM“

V minulém čísle OLI-SLOV jsme přáli všem jmenovcům, kteří oslaví své „kulaté“ narozeniny v období leden-červen 1997, v dnešním čísle pokračujeme a blahopřejeme všem nositelům příjmení Oliverius, kteří „kulatá“ jubilea budou slavit v druhé polovině tohoto roku. Jedná se o následující oslavenec:

2. července 1997	Josef OLIVERIUS ze Skomelna	50 let
22. července 1997	Anna Marie Jensen, roz. Oliverius-ová (Illinois-USA)	70 let
24. července 1997	Josef OLIVERIUS z Března	80 let
7. září 1997	Ing. Eva Starcová, roz. Oliveriusová z Prahy	30 let
14. září 1997	Miloslava OLIVERIUSOVÁ, roz. Lašťovičková z Dobříše	50 let
27. října 1997	František OLIVERIUS z Terešova	70 let
16. listopadu 1997	Robert OLIVERIUS z Dobříše	30 let

Všem výše jmenovaným jubilentům přejeme všechno nejlepší a hodně zdraví do dalších let. Zároveň se omlouváme těm, na které jsme v tomto blahopřání, ne snad vlastní vinou, zapomněli.

M.O.

VZPOMENEME: 150. výročí narození TEKLY OLIVERIUSOVÉ,

provdané za Antonína Náhlovského, která se narodila v Kralovicích 23.9. 1847 a proslavila se ve své době jako dram. spisovatelka, jejíž divadelní hry hrála přední pražská divadla (viz SAMIZDAT č.7, prosinec 1995, příspěvek „ZAPOMENUTÁ“).

Dne 7.5. t.r. tomu bude 100 let, co se v Terešově narodil Josef Oliverius ze „Strojníkovice“ rodové větve, zemřel 11.6. 1974. Dne 15.8. 1897 uplyne 100 let od narození Marie Anny Oliveriusové, provd. Králové, z Třebnušky, která zemřela 28.1. 1985. Sté výročí narození si připomenou potomci v USA, ve státě Kansas, po Jamesi F. Oliveriusovi z Galatie (*20.11.1897), který zemřel 10.8.1980, a po Anně Flamik, roz. Oliverius-ová z Olmitz (*31.12.1897), datum jejího úmrtí není známo.

M.O.

Vydal Miroslav Oliverius pro nositele příjmení OLIVERIUS, případ. i pro další zájemce. Graficky upravil Vojtěch Oliverius. Cenzurovala Pavla Oliveriusová. Malé Kyšice, dne 1.3. 1997. Adresa: Malé Kyšice čp. 102, 273 51 UNHOŠŤ, Czech republic. Zdarma!